

LA CRUA REALITAT

31 de desembre

Tot va bé, normal. Sóc d'Algèria i em dic Mohand. A mi m'agradaria poder anar a veure la meva família però no puc perquè no es pot sortir de l'escola militar. Almenys m'han deixat enviar una carta per correu!

Sí, vaig a la "mili" amb els meus amics en Hamza, l'Idir i en Karim. Tots quatre som molt bons amics, i encara que no ens agradi, fer la "mili" és obligatori. Hi ha moltes categories de treball, nosaltres som de la infanteria.

6 de gener

Avui estic bé, ni una cosa ni altra, fins que...

-Noooooooo- es va sentir un crit espantant a la sala on estàvem. Venia de la cabina número sis, i quan ens vam girar vam veure en Karim espantat.

-Què passa, Karim, què passa?- vam dir els tres. Llavors ens ho va ensenyar. Vam començar a cridar com bojos: estàvem obligats a anar a la guerra!!!!

12 de gener

Avui ens estan traslladant en un avió militar. Haruem de saltar en paracaigudes. Ara són les cinc de la matinada.

-Ens toca saltar. Uuuuufffff, en tres, dos, u...- vaig dir jo amb una tanta por que em feia venir calfreds. Tots

quatre ens vam agafar per aterrar en un bunker que estava a Munic, la ciutat alemanya on hi havia el general Mustafa. Ell ens va donar una caixeta de menjar, una Desert Eagle, mauser kar de 98K i una camisa de camuflatge.

Els francesos ens van prometre que si lluitàvem al seu costat contra els alemanys ens donaran la llibertat i també la independència al nostre país, Algèria. Per tant vam sortir rumb a Berlín.

2 de Febrer

Ja ha passat mig mes i ens hem hagut de canviar onze vegades de base perquè ens han bombardejat uns quanta Thunderbolt p-47. Avui ha sigut un desastre!!!

-Bé, nois, mireu, haurem de passar per l'edifici i robar la bomba de TNT abans que la plantin a Toulouse- va dir el general.

-Però som 40 contra 100, serà impossible- va respondre en Hamza.

-Però l'estratègia mai falla- diu el general.

Vam anar a robar el TNT i vam passar per l'edifici. Era molt estrany, no hi havia ningú fins que... Déu meu! Van sortir quatre-cents soldats alemanys. Era una emboscada!!!! Teníem molta por, ens vam mirar, vam fixar-nos en el TNT i... boooooom!!!!!!

23 d'abril

Així és com va morir el meu besavi Mohand. Es va sacrificar pel bé de la humanitat lluitant contra el nazisme. Però França va trair Algèria disparant a més de quaranta-cinc mil manifestants que celebraven el final de la segona guerra mundial el dia vuit de maig de 1945 perquè pensaven que el seu país seria independent.

He escollit aquesta història perquè m'impessiona la valentia que tenia el meu besavi per lluitar per aconseguir que tota la humanitat pogués viure en pau.

Pseudònim: **El desert de la por**

Autor: **Idir Zenia**

Categoria: **C**